

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3941 ff.)

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Goos: Loven af 2. Juli 1880, som er fornyet ved en Bekendtgørelse af 14. Maj 1900, indeholder meget omhyggelige Regler angaaende Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget. Det foreliggende Forslag sigter ikke til en Revision af denne Lov i hele dens Omfang, men kun til en Forbedring af en enkelt Paragraf. Loven gør en skarp Adskillelse mellem Foranstaltninger, som træffes lige overfor Skibe, som komme fra de af Justitsministeriet som smitsomme erklærede Steder, og de Foranstaltninger, som træffes med Hensyn til Skibe, som komme udenlands fra, men fra Steder, der ikke saaledes ere erklærede behæftede med smitsom Sygdom. Med Hensyn til disse sidste tilsigter Lovforslaget en Forbedring eller Udbedring af Hovedparagraffen om dette Tilfælde, nemlig § 1. Med Hensyn til saadanne Skibe, der komme fra Steder, som ikke ere erklærede for smitsomme, er der nemlig ved denne Paragraf bestemt, at Samkvemmet med Land er betinget af, at det ikke finder Sted, før Tilladelse dertil er erhvervet fra de paagældende Myndigheder, den saakaldte Praktika, og det er ved Bestemmelsen forbudt at landsætte nogen Person fra Skibet, før Praktika er erhvervet. Men paa Grund af denne Indskrænkning, at det kun er Landsættelse fra Skibet ved Skibets Foranstaltning, som rammes, kan kun Skibsføreren blive ansvarlig derfor og straffes, hvis der fra Skibet landsættes nogen, før Praktika er erhvervet. Det viser sig nu at være meget mangelfuldt. Skibsføreren passerer maaske kun ganske i Forbigaaende det danske Sjøterritorium og forsvinder med det samme. Desuden kan der fra Skibet ind paa dansk Territorium komme Personer, som ikke landsættes ved Skibsføreren Foranstaltning, men som befordre sig selv i Land, og det gælder navnlig, som det er omtalt i Bemærkningerne, Skibsprovianteringshandlere og andre saadanne næringsdrivende, der sætte sig i Forbindelse med Skibet og saa efter at have opnaaet denne

Forbindelse vende tilbage til Land og det, før Praktika er erhvervet. Det gælder nu om at forbyde en saadan Handlemaade, thi den er jo lige saa sanitær farlig eller trænger til de samme Forsigtighedsregler, bør rammes af de samme Forsigtighedsregler, som den egentlige Landsætning ved Skibsføreren Foranstaltning. Det er altsaa Hovedøjemedet med dette Lovforslag, som er fremkommet efter Indstilling af Karantænekommissionen i Aarhus, at udstrække Forbudet ikke blot til Landsætning, men til et Forbud imod, at enhver ombordværende forlader Skibet og begiver sig ind paa dansk Territorium, før Praktika er erhvervet, hvorved man altsaa kan ramme eller straffe de Personer, som der nu ikke er Hjemmel for at straffe.

I Forbindelse dermed træffes der en anden Foranstaltning ved Lovforslaget, nemlig en Foranstaltning, som gaar ud paa Forbud imod at begive sig om Bord paa et saadant Skib, før Praktika er erhvervet. Det er en yderligere Forsigtighedsregel selvfølgelig, idet disse Personer, der begive sig om Bord, før Praktika er erhvervet, jo kunde forblive om Bord, indtil Praktika var erhvervet, og saa først forlade Skibet. Det er jo forsigtigt at ramme ogsaa dette Tilfælde ved overhovedet at forbyde dem at begive sig om Bord eller at forlade Skibet, før Tilladelsen til Samkvem er erhvervet; og det oplyses i Bemærkningerne, at Ministeriet for Handel og Søfart ikke har haft noget imod den Bestemmelse. Nu kunde man jo mene, at en saadan Foranstaltning paa forskellige Maader alligevel kunde lægge Hindringer i Vejen for det nødvendige Samkvem i paakommende Tilfælde; men i saa Henseende bemærkes der, hvad der for Resten staar i Loven af 2. Juli 1880 og Bekendtgørelsen af 14. Maj 1900, at med Hensyn til Lodser og Bugserdampskibe bliver det ved den gamle Regel for deres Vedkommende, nemlig, at Betingelserne for deres Forladne Skibet og Adgang til at gaa i Land og til at komme om Bord fastsættes af Justitsministeriet, saaledes at man der retter sig efter Behovet, og der er desuden i samme Lovs § 3 indrømmet Ministeren en Beføjelse til at gøre visse Undtagelser med Hensyn til Routedampskibe mellem Nabolandene, Fiskerbaade osv. i det Omfang, hvori det skønnes hensigtsmæssigt og uden Fare for det Sundhedshensyn, som er det overvejende.

Jeg ser ikke rettere, end at Bestemmelsen, som den foreligger, er i fuldstæn-